

3.4. Udveksling af oplysninger

Konventionen foreskriver udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, jf. konventionens artikler 14-15.

Der kan for det første udveksles *generelle oplysninger* om love og praksis, som gælder med hensyn til asyl, samt statistiske oplysninger på området. Oplysningerne kan også vedrøre forholdene i asylansøgerens oprindelige hjemland eller seneste opholdsland.

Sådanne udvekslinger af oplysninger vil gøre det muligt for medlemsstaterne at få bedre forståelse for asylspørgsmål og drage fordel af de erfaringer, som de øvrige parter i konventionen indhøster. Det vil også gøre det muligt at nå til mere samstemmende vurderinger af asylspørgsmål, således at der ikke bliver for stor forskelsbehandling.

Der kan endvidere udveksles *individuelle oplysninger* mellem medlemsstaterne. Formålet hermed er at give den stat, der får forelagt en asylansøgning, mulighed for at få de oplysninger, der er nødvendige for at kunne træffe afgørelse med fuldt kendskab til sagens omstændigheder. Sådanne udvekslinger af oplysninger er nødvendige for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, for at opdage eventuel indgivelse af flere, samtidige asylansøgninger, og for at gennemføre konventionens bestemmelser.

De individuelle oplysninger, der kan udveksles, er *udtømmende* opregnet i konventionen og vedrører asylansøgerens identitet, den anvendte rejserute, de opholdstilladelser eller visa, der er udstedt af en medlemsstat, og status over behandlingen af asylansøgningen. Begrundelsen for asylansøgningen og for afgørelsen kan meddeles, såfremt den stat, der sidder inde med disse oplysninger, og den pågældende udlænding samtykker heri.

Udvekslingen af individuelle oplysninger er omgærdet med alle de nødvendige retssikkerhedsgarantier. Konventionen fastlægger således nøjagtigt, til hvem disse oplysninger kan meddeles, og til hvilket formål de kan anvendes, idet de udelukkende må tjene til gennemførelsen af bestemmelserne i denne konvention. Udvekslingen sker bilateralt og på udtrykkelig opfordring af en medlemsstat. Der er fastsat bestemmelser, der sikrer, at oplysningerne er korrekte og ajourførte, samt at asylansøgeren har adgang til oplysningerne. Der er ligeledes opstillet regler for, hvordan oplysningerne opbevares, og hvorledes deres fortrolige karakter kan beskyttes.

Elektronisk databehandling af disse oplysninger kan kun ske ved overholdelse af principperne i Strasbourg-konventionen af 28. januar 1981 om beskyttelse af personer med hensyn til automatisk behandling af data af personlig karakter og under kontrol af en

national instans. Udveksling af oplysninger kan kun finde sted mellem de kontraherende parter, og oplysningerne videregives under ingen omstændigheder til myndighederne i asylansøgerens oprindelige hjemlande.

Udvekslingen af oplysninger vil således på ingen måde kunne skade de berørte personer eller de familiemedlemmer, der er blevet tilbage i det oprindelige hjemland.

3.5. Tilknyttede bestemmelser

Konventionen åbner mulighed for *revision* af bestemmelserne, navnlig hvis virkeliggørelsen af målene i artikel 8 A i traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab gør det nødvendigt, jf. konventionens artikel 16.

Konventionen åbner ligeledes mulighed for, at en medlemsstat, der møder større vanskeligheder, rent undtagelsesvis kan *suspendere* anvendelsen af konventionens bestemmelser, jf. konventionens artikel 17, stk. 2. Dette forudsætter dog, at et kvalificeret flertal af medlemsstaterne samtykker heri.

Der nedsættes et udvalg bestående af regeringsrepræsentanter fra hver medlemsstat og med deltagelse af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, jf. konventionens artikel 18. Udvalgets opgave er navnlig at fastsætte visse supplerende regler om anvendelsen af konventionen og at behandle ethvert generelt spørgsmål vedrørende anvendelsen og fortolkningen af konventionen.

4. Konventionens gennemførelse i dansk ret

For at skabe det retlige grundlag for dansk ratifikation af EF-asylkonventionen må der gennemføres forskellige ændringer i udlændingeloven, således at denne svarer til konventionens system.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet, om de ændringer, som skal gennemføres på baggrund af EF-asylkonventionen, bør samles i et særskilt kapitel i udlændingeloven eller om ændringerne skal ske de steder i udlændingeloven, hvor det er relevant. Man har fundet, at det af lovtekniske grunde er rigtigst at indarbejde konventionens bestemmelser i tilknytning til de regler i udlændingeloven, der i dag regulerer behandlingen af asylansøgninger. Der er ikke i lovforslaget medtaget forslag om ændringer i udlændingeloven, som ikke er begrundet i ønsket om, at Danmark tiltræder EF-asylkonventionen.

4.1. Forpligtelsen til at behandle en asylansøgning efter konventionen

EF-asylkonventionen indeholder i artikel 4-9 kriterier for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i et EF-